

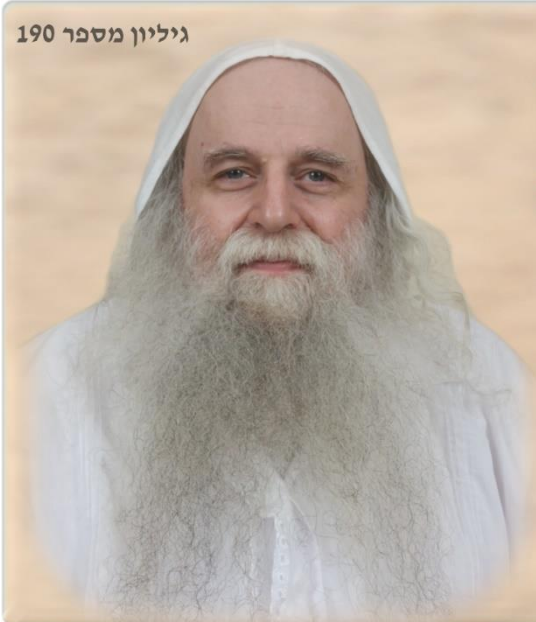

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת כי תשא תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת כי תשא תשפ"ד – המתקפה המשולבת בחטא העגל

שבדורות האחרונים עסקו הרבה בפשט של התורה ופחות הפיצו את פנימיות התורה, וככה הנשמות לא הבינו בדיוק מה זו כל התורה הזו.

ושם בחשיכה הזו, כן: שכתוב: "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי קְמַתִּי עוֹלָם – זה תלמוד בבלי", האנשים, היה פתח לתפוס אותם, כי הם לא הבינו את היסודות של כל תורת ה', כי תורת ה' היא לא רק פשט – אלא פשט, רמוז, דרש וסוד.

אז אם עסקו רק בפשט, או בעיקר בפשט, ורק כמה צדיקים בסתר עסקו בקבלה – אז כלל העם היה חשוף, היה חשוף להתקפות של היצר להגיד: 'מה זה, כל הפרטים האלה, ופרטי הפרטים, וכל הויכוחים שיש בגמרא? מה הולך פה? ולאן אנחנו באים, מה זה...?!' – ומשם להכנס.

מובן שכדי להביא בן אדם לכפירה, קודם כל הוא מחטיא אותו בפגם הברית, בעניני צניעות, בעניני ממון, בעניני גאווה, כל מיני ענינים שקרובים לאדם הגשמי. לכן משיח אמר לרבינו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב שהוא יבוא "לכשיפוצו מעינותיך חוצה", כי המעינות של רבינו הבעל שם טוב הם מעינות פנימיות התורה, ולא רק כמו בקבלה שזה מופשט מאד – אלא זה משתלשל לתוך החיים, משתלשל לעבודת ה' של האדם.

זה באמת יונק מהקבלה. ויש שמה גם טעמי מצוות, ויש מאמרים עמוקים מאד שהם קבליים מאד, כמו למשל המאמרים של האדמו"ר הזקן מחב"ד – פלא פלאים, הכל קבלה ברמה הכי גבוהה. אבל זה מלובש יותר בהסברים כדי שהעם יוכל להבין.

ו'דרך עץ החיים', שאנחנו השליחים הדלים מפיצים עכשיו – זו המשך דרכו של רבינו הבעש"ט בלשון פשוטה, אבל שכוללת בתוכה שלשה קוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי, וכוללת בתוכה גם עסק בפנימיות דפנימיות דפנימיות, וגם קצת יסודות של הקבלה.

ואחרי שבן אדם קורא את הספר – שלוקח שעתים לקרוא אותו, נא להוריד אותו מהאתר שלנו בחינם – האדם כבר מבין מה ה' רוצה, למה ה' ברא את העולם, מה עם ישראל עושה פה, מה המצוות האלה. יש לו הכל ברור, ברור. ויש לו גם דרך איך להלחם ביצרו, איך להדבק להבדיל בה' יתברך. פלא פלאים.

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת כי תשא תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח!

והנושא הראשון שרצייתי לעסוק בו הוא בענין חטא העגל, החטא הזה שמלוח את עם ישראל בכל הדורות. בכל פורענות יש חלק מהפרעון של חטא העגל המזעזע. מה אפשר לומר ומה אפשר להגיד?

אפשר לומר ולהגיד שהיצר הרע הכללי, השט"ן וחבר מרעיו, עשה התקפה משולבת על עם ישראל, התקפת פתע, התקפה משולבת בכמה חזיתות במכה. וכמו תמיד הוא היה מאורגן והוא ידע את מפת הקרב, ועם ישראל לא היו מאורגנים בכלום ולא הבינו מה קורה. וככה הוא נתן מכת מחץ.

ה'זהר' הקדוש אומר שאהרן הכהן לא ידע להזהר, שהוא היה צריך להזהר מהמכשפים של הערב רב – אחד מאחוריו אחד מלפניו, ושהוא לא היה צריך לקבל את הזהב בידים שלו, כי ככה הם משכו שפע מ'קו ימין' של הכהן הגדול. בכל אופן, זו נקודה אחת.

אבל באופן כללי, מה הלך פה? – אז אני אסביר לכם. בתור בעל תשובה, תינוק ששָׁנְבָה, אני יכול לספר לכם שאדם שבא מרחוק וזוכה להתקרב לה' יתברך ולתורתו, זה בדרך כלל באמצעות צדיק כזה או אחר – הגיוני. אני זכיתי, מי שלימד אותי בפעם הראשונה תורה היה הרב אהרן קוך עליו השלום זכר צדיק לברכה מקרית ארבע. והוא לימד אותי בעל הסולם ורמח"ל. פלא פלאים. אז רוב הלימודים שלנו בשנים הראשונות היו דרכו. הוא, ברוך ה', היה איש צדיק ועניו, והכל היה בסדר גמור.

אבל אם בן אדם זוכה להגיע לתורה ונקשר לאיזה צדיק או למישהו שנחשב צדיק, ובסוף מסתבר שהצדיק הזה הוא לא צדיק כל כך כמו שחשבו, או ההפך מזה, הוא עושה עבירות ודברים חמורים – אז יש פתח ליצר הפרטי שלו וליצר הכללי להפיל אותו, להגיד: 'הנה, כל מה שלמדת הכל שטויות. הנה, הצדיק הזה הוא בדיוק הפוך מהאמת. אז אתה תישאר ירא שמים או תזרוק את הכל, כי אולי הכל סיפורים?!' ככה.

זאת אומרת, "ויאמינו בה" ובמשה עבדו". אם אי אפשר להוציא את האמונה בה' כי המון אנשים מאמינים בה', כל עם ישראל מאמין בה' – אז צריך לפגוע במשה עבדו, כדי להחליש את האמונה בה'. ואפשר לנסות לפגוע בתורת ה' – זו החולשה שיש,

מי שנופל, רחמנא לצלן, במלחמה הרוחנית, לא עלינו גם במלחמה הגשמית.

אז ההתקפה המשולבת: קודם כל, הם היו מוכנים, הם היו עם עיני נץ כאלה, לראות מתי תהיה איזו חולשה, איזה מקום איפה להכנס ולהכניס את הקטרוג כדי להפיל את עם ישראל. ועם ישראל לא היה מוכן, למרות שמשה רבינו הזהיר אותם: 'אם יש לכם משהו', כן, 'הנה אהרן'. אבל הם לא באו להתייעץ עם אהרן, הם באו לגייס את אהרן לעשות את העגל, ואם לא – להרוג אותו, כמו שהרגו את חור.

יש הבדל בין מה שאומרים למה חושבים למה עושים. שלשה קוים של סטרא אחרא, נקרא לזה. מה חושבים, מה אומרים ומה עושים – זה לא אותו דבר. לכן זה משולב, ברשעות מזוקקת, מקצועית מאד, מאד, כמו מבצע, להבדיל-להבדיל, כמו שהמוסד עושה איזה מבצע משולב – וואו, כל העולם בפה פעור. אז הם גם עשו, להבדיל אין סוף הבדלות, את המתקפה היזומה והמחוכמת הזו.

אז גם הרגו את חור, גם הפחידו את אהרן, ככה כתוב, כן? שהוא חשש כי הוא ראה את חור, שרצחו אותו, והוא לא רצה שירצחו גם אותו ואז יהיה להם חטא עוד יותר גדול. אז הוא עשה תחבולה. הוא עשה תחבולה. אהרן עשה תחבולה ואמר להם להביא את הזהב, הנזמים של הנשים, אולי הם לא יוותרו על הזהב. 'אני אעשה את המזבח, ואני אשרוף את הזמן עד שיבוא משה', לא היתה לו שום שאלה שמשה יחזור – להרויח זמן, הוא ניסה להרויח זמן, "חג לה' מחר".

אבל לא עזר לו כלום, כי הם 'ויקמו לצחק' – זה מה שהם רצו, זה מה שהם רצו, שפיכות דמים, עריות, עבודה זרה.

כל בן אדם מגיב לפי מה שהוא, כמו שאמרתי, מי שהוא צדיק היה אומר: 'וואו, אולי קרה לו משהו. אולי משה רבינו לא הרגיש טוב. בטח הוא יבוא. ואם לא יבוא, אז משמים ה' יתגלה. מה, אהרן גם כן נביא. הוא יופיע אצל אהרן ויגיד מה אנחנו עושים, זהו, מה עושים הלאה, איך מקיימים את התורה, איך עושים רצונו יתברך' – שזה בעצם כנראה מה שהיה אצל שבט לוי כי הם לא חטאו. וכל השבטים האחרים – ה' ירחם.

אז אפשר להגיד שהמצב של עם ישראל מצד אחד, זה 'דור דעה', דור קדוש. אומרים חכמינו וגם מביא ה'תנא דְבִי אליהו הקדוש שאין דור כמו דור המדבר. מצד שני, זה היה בוסר, הבנייה הרוחנית למלחמה ולהבנת מפת הקרב לא... זה לא היה מוכן. ולכן היתה פה התקפת פתע, 'התקפת מנע', של הסטרא אחרא, באמצעותם של הערב רב לפגוע בעם ישראל – לפני שמשה רבינו יחזור, לפני שיקבלו טוב־טוב את התורה, לפני שיחכימו ויפנימו ויבינו וידעו ויהיו בנויים – ואז לא יוכלו להם.

אז מתי שהשונא קטן יותר קל יותר לפגוע בו, מאשר כשהוא כבר גדול וחזק וחכם. לכן זה היה משולב – פגעו בחור, פגעו באהרן, וגם השט"ן הראה להם מטתו של משה פורחת באויר כאילו משה הסתלק. נו, אז מה? אז מה אם הוא הסתלק? כל פעם מישהו מסתלק – זו גזירה. מאז חטא עץ הדעת זו הגזירה. וממשיכים לעבוד את ה'. ה' אמת, תורתו אמת. משה אמת, תורתו אמת.

ו"כל המחובר לטמא – טמא, והמחובר לטהור – טהור". לכן ה' יתברך לא רצה לקרב את הערב רב. ומשה רבינו טעה שקרב אותם כי הוא רצה לתקן אותם כי הם היו ניצוצות שלו, ככה מביא האר"י הקדוש. וזו כבר היתה טעות. טעות גוררת טעות, נפילה גוררת נפילה, מה לעשות. ובגלל שהוא קרב אותם, אז לצערנו כשהוא עלה להביא את הלוחות היתה חולשה עוד יותר גדולה, 'עת רצון' של סטרא אחרא. כמו שיש עת רצון בקדושה, רחמנא לצלן יכולה להיות עת רצון בסטרא אחרא, כשכוחות

הדבר הזה הוא כתוצאה מכל מה שעבר עלינו. לכן אנחנו מתאמצים מאד להפיץ את התורה – כדי שכל מי שרוצה, יהיה לו פתח מובן, כולל, ברור, אמתי, מעשי, להכנס ולתפוס בכח את תורתנו הקדושה, ושהיצר הרע שלו והיצר הרע הכללי לא יוכלו להפיל אותו לעולם ולנתק אותו מעבודתו יתברך. זו המטרה.

אז כאן במדבר, היצר הרע הכללי, יחד עם הערב רב, יחד עם המכשפים של הערב רב, מצאו דרך לחדור כדי להפיל את עם ישראל מהאמונה במשה רבינו. משה רבינו עלה לשמים להביא את התורה, הוא בושש לבוא – וואו, הוא איחר, נו באמת? אז מה אם הוא איחר? אז בואו נחכה. 'אה, ואם הוא מת?' – אז מה אם הוא מת? התורה תלויה במשה רבינו? לא. התורה תלויה בה' יתברך, תורת ה'. יש את התורה, ויש את הצדיקים, וזה עובר מדור לדור, ולא חייבים שיהיה משה רבינו חי.

אבל הנקודה שנכנסו בה, שהוא בושש לבוא – זו חולשה ראשונה, כביכול מה שהוא אמר הוא לא קיים. 'אה, הוא לא קיים. וואו...'

והם כבר הכניסו את זה גם קודם, הערב רב, כביכול משה רבינו הוציא אותנו ממצרים. לא. משה רבינו לא הוציא אותנו ממצרים – ה' יתברך הוציא אותנו ממצרים, משה רבינו היה הנציג שלו לעשות בגשמיות את האותות והמופתים ואת השליחות, שליח, לא הוא עצמו הוציא. זה ענין של עבודה זרה. מה זה עבודה זרה? – הם נותנים כח לכוכב, הם נותנים כח לשמש, הם נותנים כח לאיזה אליל, כביכול יש לו כח משלו. זו בדיוק עבודה זרה.

אז אלה שהיו רגילים בעבודה זרה במצרים, שזו ארץ טמאה לחלוטין, עם כל העבודות הזרות – יכולים בקלות להגיד שמשה רבינו מכשף, שמשה רבינו הוא אֶל־לוֹק, משה רבינו, 'אם הוא מת, אז אנחנו צריכים אלוהים חדשים, אחרים, שיגידו לנו מה לעשות' – כאילו שהערב רב רצו שמישהו יגיד להם מה לעשות. הם רצו להגיד מה לעשות, הם לא רצו מישהו שיגיד להם מה לעשות.

גם עם העגל, הם לא היו עובדים אותו והוא היה אומר להם מה לעשות – הם היו אומרים לעגל מה לעשות. ככה לפי עניות הבנת. ככה זה משתמע מהדרך שבה הם התנהלו והתנהגו וממה שהם אמרו וממה שהם עשו.

אז הוא בושש לבוא. אולי היתה טעות? אולי היתה אי הבנה? אולי משה אמר משהו והם לא הבינו? ונניח שמשה רבינו הרגיש לא טוב ולא היה יכול להגיע, לא קורה? מה, הוא אֶל־לוֹק? לא, הוא בשר ודם, "איש האלוקים" – אבל הוא איש. אולי הוא התעלף, אולי הוא לא הרגיש טוב, אולי היה איזה קטרוג, אולי קרה משהו, אולי נזמין את מד"א?! – במקום זה לבוא ולזרוק את הכל?

ואם משה רבינו כביכול לא עמד במלתו – 'אז גם התורה לא נכונה, וגם ה' יתברך לא נכון, ושום דבר לא נכון, ואנחנו רוצים עכשיו אליל חדש שהוא יגיד לנו מה לעשות'.

זו בעצם הרמה של המתקפה. הם 'משכו בחוט הזה', כמו שאומרים. נכון יש קצה של חוט? אתה מושך בו – ומושך את הכל. זה מה שהם עשו. זה ה'הגיון' של הסטרא אחרא, שאם הוא פוגע בשם הטוב של הצדיק – 'אה, אז כל מה שהצדיק הזה עשה וכל התורה שלו לא שווים שום דבר...' ולפי התורה זה לא נכון. אפילו אלישע בן אבויה, שלא היה דוגמא הכי טובה בעולם, נכון? כידוע, מי שכונה 'אֶחָר', אז התורה שלו מופיעה, לא מחקו את התורה שלו. לכן אם התורה נכונה – התורה נכונה.

ירבעם בן נבט, לא היה דופי בתורתו – מה תגיד? התורה היתה בסדר. הוא נפל. קודם הוא היה גדול החכמים, אחר כך הוא התגאה, אחר כך הוא נפל. ככה זה, יש מלחמה. במלחמה יש גם

הקדושה לא ערניים, לא מאורגנים, לא מודעים, לא מבינים – ואז יש איזו מתקפה ו'בוס', מתקפה משולבת, מלמטה ומלמעלה ומכל הצדדים.

אז זה משהו שאנחנו צריכים ללמוד וללמד ולהפנים: העולם הזה הוא רובו רע מיעוטו טוב, עד הגאולה השלמה, שאז הרע לא יהיה קיים יותר. אנחנו לא יכולים להסתובב כאילו שהכל טוב, 'הכל נחמד והכל בסדר ואין יצר הרע הפרטי ואין יצר הרע הכללי והם לא מתכננים כלום' – לא, הם כל הזמן מתכננים. מטרתו של היצר הכללי – להחטיא את עם ישראל, להחריב את העולם. והוא רוצה להמליך את עצמו במקום ה' יתברך, ככה מביא הרמח"ל הקדוש, וככה אנחנו רואים בפועל.

וצריך לדעת שצריך להיות קדושים. אם נהיה קדושים – נהיה שמורים יותר. בכל זאת, אהרן הכהן, שהיה קדוש, בכל אופן הוא גם כן לא עמד מאה אחוז בענין הזה – אבל בגלל שהיה קדוש, הוא לא נפל באמונה, הוא לא נפל בהשקפה. הוא רק עשה תחבולה ולא היה מספיק זהיר. אז לא הפילו אותו באמת, כי הוא לא באמת עשה את העגל, זו היתה תוצאה של כישופים של הערב רב.

אז יש כישופים ויש סטרא אחרא, וצריך להזהר. ככל שאדם יותר עניו ויותר קדוש – הוא יותר שמור. אבל גם צריך את חכמת המלחמה, כי זו מלחמה. כל החיים עד הגאולה השלמה, עד שיגמר הרע – הכל מלחמה, באופן מובהק, בדומם צומח חי ומדבר, בעולם הזה וגם בעולם למעלה. המלאכים גם כן נלחמים: כשהאומות נלחמות פה למטה – השר שלהם נלחם למעלה, ומי שמנצח שמה הוא מנצח פה. ואין שקט, מה לעשות...

למה זה ככה? – ככה ה' יתברך ברא את העולם, כי פה אנחנו באים לעמוד בניסיונות. אם היה פה הכל רק טוב, אז היה גן עדן. גם בגן עדן היה הנחש, אבל ננית, אז היה יותר קל, לא? לפה באים בשביל לתקן. בשביל לתקן יש נסיונות וצריך להבין את מפת הקרב ולהלחם, לקיים את התורה מתוך העולם החשוך הזה, וזה מה שאבא שבשמים רוצה – ואז הוא יתגלה וישרה שכנינו במהרה ברחמים. זה נושא אחד שרציתי לדבר עליו.

נושא שני: הענין של עונש מות. יש ארבע מיתות בית דין, ויש גם מיתה בידי שמים. וזה מעניין. החוקים שהמציאו המדינות בעולם הזה, אם יש עונש מות או אין עונש מות – זה משתנה ממדינה למדינה. יש הרבה מדינות מודרניות, נאורות, שאין שם עונש מות, ויש כאלה שיש. אפילו בארצות הברית יש מדינות שיש, יש מדינות שאין. ועל מה גוזרים עונש מות? בדרך כלל, בהגיון האנושי, על חטאים חמורים מאד – רצח, דברים אכזריים מאד, דברים קשים מאד. אז החברה חושבת שזה ראוי לעונש מות.

בתורה, עונש מות שבידי הרשויות, שזה ארבע מיתות בית דין: סקילה, שריפה, הרג וחנוק, הוא תלוי בעבירות על פי התורה, לא על פי השכל האנושי, על פי התורה. אבל עכשיו שאין סנהדרין גדולה ואין בית מקדש – אז אין, בפועל אין עונש מות על ידי בני אדם, רק בהשגחה.

וגם כאן בפרשות האלה, אנחנו כל פעם רואים בעיני המשכן – "הֲזָרְ הַקָּרֵב יוֹמֵת", או אם מישהו עובד, איזה כהן עובד מִחֹסֵר

בגדים, ארבעה להדיוט ושמונה לכהן גדול, אז הוא חייב מיתה בידי שמים, או "מִתְחַלְלֵה מוֹת יוֹמֵת", כן? אבל זה בבית דין.

בכל אופן, עונש מות שה' נותן – הוא לא נותן אותו על מה שנראה לנו היום במח המודרני של האדם, לא. כביכול היית אומר: 'מה הדבר הזה...? בגלל שהכהן עבד בלי הבגדים שלו, אולי היה חסר לו אחד מהבגדים, הוא חייב מיתה?! או בגלל שמישהו העז לעשות עבודה של כהן והוא לא כהן, אז הוא חייב מיתה בידי שמים?!' – כן.

למה? – כי המחשבות של ה' יתברך הן לא המחשבות שלנו. אנחנו לא עם ככל העמים, מבחינה זו שאנחנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש" וקיבלנו על עצמנו את התורה הקדושה. שֵׁם בן נח היה נביא. ה' שלח אותו להתנבא על כל האומות, וביקש מהם שיקבלו את התורה במשך ארבע מאות שנה. ושום אומה לא קיבלה את התורה, עד שעם ישראל, קיבלנו על עצמנו את התורה – מאותו רגע, לכל הדורות ועד סוף הדורות אנחנו צריכים לקיים את התורה, כי קיבלנו אותה על עצמנו.

ויש שם דרישות לפי השכל האנושי, ויש דרישות שהן בכלל לא לפי השכל האנושי – אלא לפי מה שה' יתברך חושב לנכון לפי חכמתו העליונה והאינסופית ולפי המוסר שלו. והוא יודע מה מקלקל את העולם ומה מתקן את העולם. ולכן "הֲזָרְ הַקָּרֵב יוֹמֵת". בעיני בן אדם מודרני, הוא לא מבין בכלל מה הסיפור הזה, 'מה, כל האנשים אותו דבר. מה קרה אם הוא נכנס שמה? למה שהוא ימות?!'

אז יש לזה הסברים על פי הסוד, וגם על פי ההגיון, שכמו שלהבדיל, כן, במשל: יש מלך גדול, אז יש לו חצר ויש לו שרים ויש לו עבדים – מי יכול להתקרב אצל המלך? מי רואה את פני המלך, מי יועץ למלך? מי יושב בשולחן המלך ומי לא? – כלומר, כל ענין הכבוד למלך, כי אם אין כבוד אין יראה, אם אין יראה אין שליטה, אין מלוכה, אין כלום. ולכן ה' יתברך ברגע שהוא רוצה לדור עמנו, כן, נתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, להשרות את שכנינו בעולם הזה – אז יש דברים שהוא דורש מאתנו.

ובפרשה רואים שהוא אומר למשה רבינו: 'שמע, אני אשלח מלאך לפניכם. אם אני אשלח את השכינה, אני אקפיד עליכם על כל דבר קטן ואתם תמותו. עדיף שאני אשלח מלאך. ומשה רבינו לא הסכים, כי הוא רוצה שאנחנו נהיה שונים מכלל האומות. במה ישתנה מעמדנו לעיני האומות לעומת האומות שלא קיבלו את התורה? – בזה שה' ילך עמנו, זו התגלותו של ה' יתברך, קצה התגלותו זו השכינה הקדושה – ולא מלאך. מבינים?

זהו. אז אין לנו בכל ענין וענין תפיסה והשגה. לכן אמרנו "נעשה ונשמע" – אנחנו מתבטלים לפני אבינו שבשמים, אנחנו מתבטלים בעזרת ה' לפני תורתו. וככה צריך לעשות, וזו דרך התיקון, ולקבל מה שאבא שבשמים ציוה ולקיים את זה מאהבה ומיראה למען שמו באהבה.

יהי רצון שכולנו נזכה ויהיה במהרה תיקון עולם במלכות שד"י!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

'דרך עֵץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הפֵּן אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – ההתחדדות בעבודתו ית'

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י"ט אדר א' תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. רגשות אשם: הפוך את רגשות האשם לתכנית מעשית לתיקון המעוות.
- ב. השתדל תמיד לשמח – ולא להפך, לבשר בשורות טובות ולא להפך, לבנות ולא להפך, לתמוך ולא להפך, לעודד ולא להפך! להאיר ולא להפך! לסלוח ולא להפך, לברך ולא להפך, להתעמק ולא להפך.
- ג. כאשר אתה מצער מישהו – האור האלקי מסתלק מלבנו, אתה מבין?!
- ד. אם אין אמת – אין שלמות. אם אין שלמות – אין אמת!
- ה. היצר הרע יודע היטב כיצד ומתי להפיל אותך. ומה אתך?
- ו. יש שאדם בונה לו דימוי עצמי מדומיין לגמרי – והוא רוצה לכפות אותו בכח על זולתו.
- ז. אנשים הבטוחים שהם חכמים ומוכשרים – לעתים אינם כאלה.
- ח. יש שהאדם 'מציב תנאים' לה' ית' כיצד על ה' ית' לקיים את רצונו הבזוי, ואם אינו נענה – אז הוא 'ברוגז'!
- ט. כיצד תבדיל בין הדבר האמתי לחיקוי מזויף?
- י. למה אתה מקבל לשון הרע והוצאת שם רע? אינך חושש?!
- יא. אנשים רבים אינם מרוצים מעצמם ומהשגיהם – למה?
- יב. ישנם אנשים המסוגלים להרוס לעצמם 'מציאות סבירה' מפני שהם בטוחים ששיגו מציאות טובה יותר – מי אמר שבאמת ישיגו אותה?
- יג. בניו ובנותיו של המקום ברוך הוא אינם הפקר!
- יד. בגלל ההסתר פנים – האדם טועה. כיוון שהאדם טועה – הוא בהסתר פנים. צריך לצעוק לה' ית' שיאיר לנו את הדרך!
- טו. אל תמכור את נשמתך לסטרא אחרא! גם לא עבור כסף, עמדה או כבוד.
- טז. אפשר לסמוך עליך? באמת?!
- יז. ככל שתלחם ביצר הרע – כך תלחם עוד יותר! עד שבס"ד תנצח אותו.
- יח. אתה כבר צריך להיות מסוגל לגלות את המלכודת ואת תוצאותיה, באופן מייד. אתה עוד לא שם? – קרא את ספרנו 'דרך עץ החיים'.
- יט. אתה בטוח שמגיעה לך משפחה שמתנהגת למופת? משכורת טובה יותר? שלא מספיק מעריכים אותך וכו'? אתה באמת בבעיה! קוראים לה: 'גאווה'.
- כ. ישנם אנשים המכריזים על כמה שהם חזקים באמונה ובבטחון שלהם בה' ית', – אבל מזניחים את 'קריאת מפת הקרב', הבירור וההשתדלות הנכונה, עד החורבן הממהר לבוא.
- כא. המאמין והבוטח בה' ית' – אינו מנפנף בזה. הוא חי את זה באמת ובצנעה! "הצַנֵּעַ לְכַתֵּם עִם אֱלֹקִים".
- כב. אל תכתוב תנאים לה' ית' וישתבח שמו לעד. האדם הוא כלום! אתה מבין?!
- כג. כל הצרות בפרט ובכלל נובעות קודם כל מפגם ביסוד! תקן זאת ותהיה אהוב למעלה – "וצדיק יסוד עולם".

לחיים! לחיים! לחיים! להתחדד בעבודתו ית'!

לחיים! לחיים! לחיים! זיכוי הרבים הוא צורך השעה!